

4657 3. Beh. af Forl. t. Finantsloov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4658

Finantsministeren: Ministeriet har meget gjerne benyttet denne Leilighed til at give saa adskillige Oplysninger om dette Forhold, som det har været i Stand til, og jeg tror, at de, som gjøre sig bekendte med disse Oplysninger, vil se, at Ministeren har havt sin Opmærksomhed ikke henvendt paa dette Forhold. Det er et meget vigtigt Forhold, der fortjener almindelig Opmærksomhed. Det er imidlertid indlysende, at ved dette, som ved saa mange andre lignende Spørgsmaal, vil det, som det til Syvende og Sidst kommer an paa, være, hvorvidt det maatte lykkes Videnskabsmandene at udgranske de Naturløve, hvorom det her gjælder. Det er en utrolig Forsølgelighedsevne, som disse Væsener have, det kommer derfor blot an paa, at det spirende Liv ikke kvæles; det kommer an paa, at Betingelsen for Udviklingen af Østerslivet opretholdes. Overfor den Gensæende, gjælder det kun ligesom paa saa mange andre Punkter, om, at en eller anden særdeles begavet Videnskabsmand ret afsløker Naturen, hvorledes det egentlig gaar til, da den der udrettes overmaade Meget. Vi Andre maa gjøre hvad vi kunne uden at jeg dog tror, at vi uden saadan Bistand kunne videre end til i det Fald i nogen Grad at medarbejde Odelæggelsen. — Efter hvad der er blevet udtalt fra flere Sider og navnlig fra den ærede Ordfører med Hensyn til Underendringsforslaget under Nr. 10, haaber jeg, at dette Forslag vil blive forkastet. Der var ganske vist mange ærede Medlemmer borte, da denne Udtalelse fandt Sted, men jeg haaber, at de ærede Medlemmer, som vare tilstede, ville underrette dem, der komme tilbage, om, hvorledes Stemningen er. Den ærede Ordfører udtalte sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelsen af Medhjælpssummer i det Sele. Lad mig først forudsikke den Bemærkning, at Ministeriet besvare mere end en Gang har modtaget Andragender fra Revisionsvesenet om en Forøgelse af Medhjælpssummerne for at kunne faa flere arbejdende Kræfter, uden at Ministeriet har været i Stand til, at kunne skaffe den begjærede Forøgelse. Der er altsaa ganske vist indløbet Ønsker derom. Hvad imidlertid særlig angaar det Spørgsmaal om Maaden, hvorpaa Summerne fordeles, vilde maasse nogle sige: Det er givet Regeringen et Gode ved den Frihed med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Summers Fordeling er overladt Regeringen, men jeg siger, at der der ved tillige er lagt en ikke ringe Byrde paa Administrationen.

Ministeren er i saa Henseende sat i en afseende ringe Bankeleghed, og det vil let ses, at den enkelte Minister især naar han, som Tilfældet er med mig, kommer til Ministeriet, efterat Forholdet i en længere Tid har været ordnet og er bragt i en vis Stillestand, er i høj Grad bunden med Hensyn til den Maade, hvorpaa han kan gjøre sin egen Ansvarlighed gjældende i saa Henseende. Jeg vil sige, at jeg efter min Betragtningssmaade sympatiserer med den Opfattelse, at det maa naturligvis ikke overdrives. Bedre betalt Arbejde paa færre Hænder vil Reglen give et bedre Resultat, end mindre vel betalt Arbejde fordelt paa flere Hænder; men Betydningen af denne almindelige Sætnings Anvendelse afhænger rigtig nok i høj Grad af, hvor høi Lønnen da kan blive. Det er nu Ulykken, minne Herrer, at selv om vi her gaa lidt høiere op ved at dele mellem Færre, vilde vi dog staa paa lave Sommere, saa at denne almindelige Sætnings Anvendelse ikke vil føre til noget Resultat her, især i det Fald, der er mangfoldige, som arbejder under disse smaa Raar, og med Hensyn til hvilke Summerne nu i engang ere saa splittede, at det Spillerum, som bliver tilbage, bliver overordentlig lille. Det er ogsaa en Selvfølge, at hvad jeg i engang tidligere har fremhævet overfor det andet æret Medlem, at ved de Administrationsgrene, som ikke ere, hvad man kalder Departementer under Ministeriet, men ere selvfølgelig Divisions, saar Direktørens Stemme, og hans Opfattelse af disse Forhold er meget væsentlig Betydning. Jeg tror ikke, der er andre Punkter, hvorved jeg behøver at dvæle. Det skulde da være ved den Bemærkning, den ærede Ordfører gjorde med Hensyn til Kapitaltilskudet. Alt saa tidligt som for mere end et halvt Aar siden tog jeg den Bestemmelse, at jeg, naar ikke særegne Forhold andras, vilde indskrænke mig til at lade de 2 Millioner af de 4 Millioner, hvorover der efter Finantsloven kunde raades, blive tagne til Indtægt i det løbende Aar. Forholdet stiller sig saaledes, at jeg har kunnet blive ved den foreløbige Kalkule, som jeg allerede gjorde, forinden Finantsloven blev forelagt, altsaa for Oktober 1872. Deri tror jeg ligger et tilfredsstillende Vidnesbyrd om, at jeg ikke er tilbøjelig til at anvende mere af Kapitaltilskudet, end jeg anser for nødvendigt. — Ja, der er jo ikke her Tale om Nødvendighed i Ordets strengeste Betydning, men om hvad der er tilbørligt efter et rigtig Øjnsyn over Forholdene. Naturligvis maa Finantsministeren under sit Ansvar kunne tage de Bestemmelser i Genhold til Loven,